

► Senioren hebben in Mierlo-Hout hun eigen vakantieweek

Sjoelen, rikken en 'n frietje na

Overal zijn er nu kindervakantieweken, Mierlo-Hout vermaakt tijdens de zomer ook z'n senioren een week. De opkomst is wel lager dan voor corona: 'Aan de bovenkant mensen afgevallen, onderop minder mensen erbij.'

Hans van de Ven
h.vdven@ed.nl

Helmond

'Niks zeggen als je ziet dat ik vals speel." Onder die 'voorwaarde' laat Toon Saris meekijken. In deze kleinere zaal van De Geseldonk zijn ze aan het rikken. Onder het genot van een koud glas bier of witte wijn. De grote ruimte is voor de sjoelers. Daarnaast is nog een groep senioren op de fiets gestapt.

Saris zit aan tafel met Martien Maas, Mia de Jong en Harrie Boogers. De zestien kaartspelers zijn via loting verdeeld. „Mijn vrouw doet ook mee, maar die mag niet bij mij”, verklapt Martien. „Anders kun je onder tafel kaarten verraden”, illustreert hij met een schoppende beweging.

Skuppes

◀ Harrie Boogers, Toon Saris, Martien Maas en Mia de Jong (van links naar rechts) aan het rikken tijdens de vakantieweek voor senioren in De Geseldonk.

Door het geklets zijn ze even de draad kwijt, waardoor Toon deelt terwijl hij niet aan de beurt is. „Ik heb verrekte koi kaarten”, oordeelt hij. Mia mag aangeven wat de troef wordt: „Skuppes.” Ze speelt een verkeerde kaart en kan zich wel voor de kop slaan: „Oh, nou doe ik het echt ver-

keerd, wa'n zeund. We hadden ze kei kapot kunnen spelen.”

Vroeger kon iedereen rikken, stelt Saris. Is het spel aan het uitsterven? „Alle kaartspelen zijn aan het uitsterven”, antwoordt hij. Boogers: „Het rikken niet, de lui die rikken wél.”

Brigitte van Agt regelt de activiteiten. Dat gebeurde voorheen met vier mensen, nu doet ze dat alleen. „Mijn dochter springt gelukkig bij.” Van Agt regelde ook de sponsoring: „Ik ben gewoon winkels binnengelopen. Ongelooflijk wat de middenstand hier bijdraagt”, is ze lovend.

Onderbreking

De Seniorenvakantieweek wordt voor de twaalfde keer gehouden. Ook dit evenement kende een onderbreking van twee jaar. Het was best wel lastig om mensen weer te bereiken, zegt KBO-voorzitter Ton van de Meulenhof. „Voorheen zat er een in-

▲ Sjoelen tijdens de vakantieweek voor senioren in De Geseldonk.

FOTO'S RENÉ MANDERS/DCI MEDIA

We hadden ze kei kapot kunnen spelen

– Mia de Jong
Een van de rikkers

schrijfformulier in de Houtvonken, dat in heel Mierlo-Hout kwam.” Dat wijkblad bestaat niet meer.

Waar voorheen tegen de honderd mensen meedoen, zit men nu op zestig tot zeventig. „Ik vind dat toch niet slecht”, stelt Van Agt. „Er zijn best wel veel mensen overleden door corona.”

Bij de sjoelbakken is Hetty Cleef fanatiek bezig om in elk vak drie stenen te krijgen. Dat levert 60 punten op. „Ze is een felle, hè”, roept Ria Manders. „Ik ben niet zo'n goeie, vind het gewoon leuk om te doen”, zegt Hetty. „Maandag is mijn vaste sjoeldag.” Ria is na haar aan de beurt. Het lukt maar niet om een derde steen in het hokje met de twee te krijgen. „Dat die er toch niet in gaat”, verzucht ze. Laat deze dames maar schuiven.

Aan het eind wacht een frietje. Met twee snacks.

GEMERT

Heel Gemert kende clubman Bert Vereijken, andersom ook

Veel clubleden van vv Gemert kenden Bert Vereijken als de man die zorgde dat de reclameborden rond de velden piekfijn oogden. Ook lazen ze met plezier zijn naslagwerken van de voetbalclub. Zaterdag overleed hij.

Bert Vereijken is 86 jaar geworden. „Hij kende iedereen in Gemert, iedereen kende hem.” Huidig voorzitter Carlo Hazenveld weet nog goed hoe zijn neef nooit verlegen zat om een praatje. „Bert was goed van de tongriem gesneden. Hij was niet bang om voor zijn mening uit te komen.”

Necrologie

**Bert Vereijken
1936-2022**

Was hij niet op sportpark Molenbroek te zien, dan zag je hem wel in het gezelschap van leeftijdsgenoten op het Ridderplein. Hazenveld: „Dan bespraken ze het wel en wee van het leven in Gemert.”

Hoewel hij vanwege zijn gezondheid al tijden amper meer op Sportpark Molenbroek te vinden was, zijn ze bij Gemert Bert Vereijken niet vergeten. Hij was dan ook een zwart-witte in hart

en nieren, die zich als vrijwilliger op tal van manieren voor de club verdienstelijk maakte. Zo was hij jarenlang jeugdleider van de teams waarin zijn zoon Gert-Jan voetbalde. Ook kon de club op Vereijken rekenen als er een grensrechter nodig was.

Maar ook als hij geen taak toebedeeld kreeg, was hij niet van het sportpark te slaan. Een hondstrouwe supporter van het vaandelteam was Vereijken. Doelpuntmachine Fred Donkers zag de clubman pur sang ontelbare keren langs de lijn in de jaren negentig. „Hij was er altijd, uit en thuis. Of we nu in Meerssen moesten voetballen of op ons eigen sportpark.”

De jaren waarin Donkers furor maakte, gingen als legendarisch de clubannalen in. Gemert stootte voor het eerst door naar de hoofdklasse en werd voorgoed een grote naam in het amateurvoetbal. Herinneringen aan mijlpalen die voor de volgende generaties niet verloren mochten gaan. Vereijken bewaarde samen met zijn broer Cor trouw iedere statistiek, elk krantenknipsel. Een ontzagwekkend clubarchief kreeg zo vorm.

Als dank voor zijn tomeloze inzet riep vv Gemert Bert Vereijken in 1997 uit tot lid van verdienste. Hij laat een zoon, dochter en kleinzoon na.

– Harry Weerts

▲ Bert Vereijken